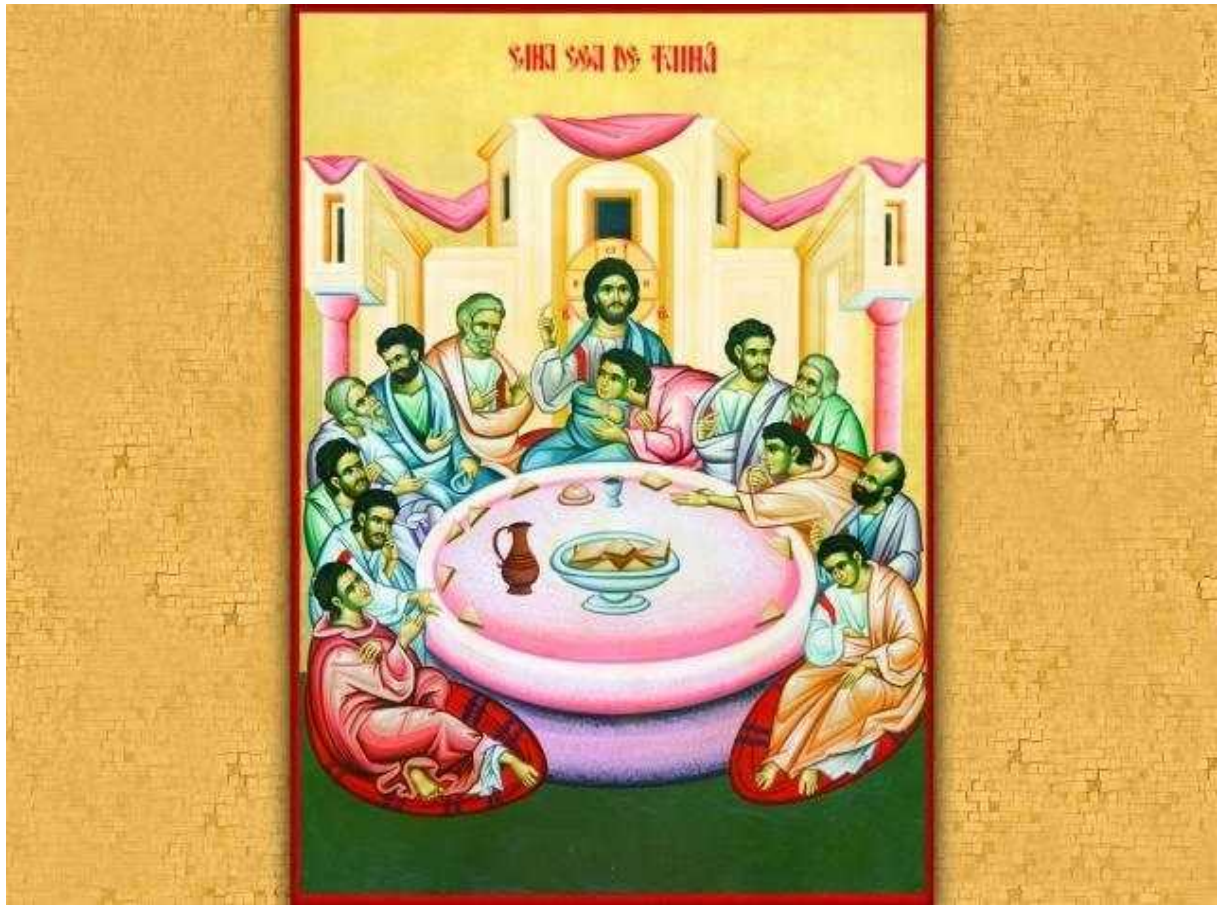

Taina Sfintei Împărtășanii

Născut la viața cea nouă, viața în Iisus Hristos, întărit în ea prin pecetea darului Sfântului Duh, de acum fiu al Sfintei Biserici, credinciosul se poate învrednici și de primirea celorlalte Sfinte Taine. Așa i se dă lui Taina Sfintei Împărtășanii sau Cuminecături, prin care, sub chipul pâinii și al vinului, primește însuși Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci.

Această Sfântă Taină se mai numește și Sfânta Euharistie, ceea ce înseamnă mulțumire, pentru că atunci când a așezat-o, la Cina cea de Taină, Mântuitorul Hristos a mulțumit Părintelui ceresc înainte de a frânge pâinea și a o da sfinților apostoli. Dar ea este și o jertfă de mulțumire către Dumnezeu adusă de Sfânta Biserică, de credincioșii ei, prin episcop sau preot.

Sfânta Împărtășanie îi unește pe credincioși cu Mântuitorul Iisus Hristos, dar îi unește și între ei prin aceeași credință și prin dragoste creștinească; ei sunt una și aceeași obște creștinească în fața aceluiași Sfânt Altar, împărtășindu-se de toate darurile dumnezeiești din unul și același potir.

Sfânta Împărtășanie nu este numai o Taină, ci și o jertfă reală, nesângeroasă, adusă lui Dumnezeu, Jertfa trupului și a sângelui lui Iisus Hristos. Același Hristos S-a jertfit pe cruce și Se jertfește în Sfânta Euharistie. Deosebirea este că jertfa de pe cruce este sângeroasă, pe când cea din Sfânta Euharistie este nesângeroasă, însă strâns unită cu cea de pe cruce, pe care o actualizează până la sfârșitul veacurilor.

Sfânta Împărtășanie este cea mai mare Taină, fiindcă prin ea noi nu primim numai harul dumnezeiesc, ci **pe însuși izvorul harului, pe Iisus Hristos**, împărtășindu-ne cu Trupul și Sângele Său.

Mântuitorul Hristos a instituit Taina Sfintei Euharistii sau Împărtășanii în Joia înaintea mântuitoarelor Sale Patimi, la Cina cea de Taină. *Atunci, luând pâinea și binecuvântând-o, a frânt-o și, dând-o ucenicilor Săi, a zis: „Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu. Și luând paharul și mulțumind, le-a dat, zicând: Beți dintru acesta toți, că acesta este Sângele Meu, al Legii celei Noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor” (Matei XXVI, 26-28). După aceea le-a poruncit: „Aceasta să faceți întru pomenirea Mea” (Luca XXII, 19).*

Sfânta Taină a Împărtășaniei se săvârșește **numai** de episcop și preot, în virtutea puterii date lor de Mântuitorul Hristos, prin sfinții apostoli (Luca XXII, 19) și numai în cadrul Sfintei Liturghii; ea este miezul și centrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii. Darurile ce se aduc spre prefacere în Trupul și Sângele Domnului sunt pâinea din grâu curat și dospită și vinul, tot curat, din struguri.

Prefacerea pâinii și vinului în Trupul și Sângele Domnului, în vremea Sfintei Liturghii, are loc atunci când preotul sau episcopul, ridicând mâinile, fruntea și inima către cer se roagă fierbinte:

„Încă aducem Ție această slujbă duhovnicească și fără de sânge, și Te chemăm, Te rugăm și cu umilință la Tine cădem: Trimite Duhul Tău cel Sfânt peste noi și peste aceste Daruri ce sunt puse înainte și fă, adică, pâinea aceasta, Cinstit Trupul Hristosului Tău, iar ceea ce este în potirul acesta, Cinstit Sângele Hristosului Tău, prefăcându-le cu Duhul Tău cel Sfânt”.

În acest timp, la strană se cântă „*Pe Tine Te laudăm*”, iar credincioșii îngenunchează, căci acum se săvârșește prefacerea, iar nu atunci când se rostesc cuvintele de instituire a Sfintei Taine: „Luați mâncați... Beți dintru acesta toți...”. Cum se petrece acest lucru, mintea noastră nu poate pricepe; se face în chip tainic, mai presus de înțelegerea noastră.

În încercările lor de a desluși măcar în parte această lucrare întru totul tainică, până și cei mai mari și mai aleși cugetători creștini nu au găsit cuvinte potrivite.

Dar trebuie să luăm aminte, înainte și mai presus de toate, că ceea ce se săvârșește la Sfânta Liturghie nu este doar o asemănare cu ceea ce s-a făcut la Cina cea de Taină, ci Însuși Mântuitorul Iisus Hristos este prezent aci sub chipul pâinii și al vinului. El, Hristos Domnul, ne-a grăit limpede despre aceasta încă înaintea Sfințelor Sale Patimi, zicând: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi” (Ioan VI, 54). Căci „adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca Trupul Fiului Omului și nu veți bea Sângele Lui, nu veți avea viață în voi” (Ioan VI, 53).

La primirea Sfintei Cuminecături sunt chemați toți fiii Sfintei Biserici; ei se pot împărtăși cu Trupul și Sângele Domnului, dacă mai întâi și-au mărturisit păcatele și au fost dezlegați de preotul duhovnic. După primirea Sfintei Cuminecături se cuvine să nu mai sărute icoana, sau mâna episcopului sau preotului, să-și păzească limba de orice vorbă deșartă, de blestem, de clevetiri, cinstind astfel Dumnezeiescul Trup și Sânge pe care l-au primit.

Mari, multe și minunate sunt roadele Sfintei Cuminecături pentru viața duhovnicească a credinciosului creștin. Căci cel ce se împărtășește cu Trupul și Sângele Domnului se unește tainic cu Domnul și, prin aceasta, își umple sufletul cu har și cu toate bunurile duhovnicești pe care le aduce o asemenea unire. Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru El” (Ioan VI, 56), ne spune Mântuitorul. El își sporește viața duhovnicească : „Cel ce Mă mănâncă pe Mine va trăi prin Mine” (Ioan VI, 57), adaugă Hristos Iisus. Și ce-i poate fi mai de folos credinciosului creștin, decât trăirea lui cu Hristos și în Hristos.

Sfântul Ignatie Teoforul spune că Sfânta Cuminecătură „este leacul nemuririi” dându-ni-se „spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”. Ea păstrează și strânsa legătură cu întregul Trup al Sfintei Biserici, în care Mântuitorul Iisus Hristos se află prezent fără întrerupere.

Dat fiind roadele Sfintei Cuminecături, Sfânta Biserică poruncește fiilor ei să se pregătească și să se împărtășească cât mai des cu Trupul și Sângele lui Hristos. Îndeosebi, în cele patru posturi mari de peste an, în preajma unei călătorii mai îndelungate, la caz de suferință și boală, ca și înainte ca mirii să se învrednicească de Sfânta Cununie. Efectele binefăcătoare ale Sfintei împărtășanii apar numai în sufletele celor care au primit-o cu vrednicie. Celor nepregătiți și nevrednici le aduce osândă de la Dumnezeu (1 Cor. XI, 27-29).

Rugăciuni

a) Înainte de primirea Sfintei împărtășanii

„Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău căderile în păcat, smintelile și greșelile mele, toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul sau fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și pentru rugăciunile aceleia ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoarea și izbăvitoarea mea, învrednicește-mă fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt acum și pururea și în vecii vecilor. Amin”.

b) După primirea Sfintei Împărtășanii

„Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeul nostru, că nu m-ai lepădat pe mine păcătosul, ci părtaș a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicul, spre luminarea ochilor inimii mele, spre întărirea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Ca întru Sfințenia Ta cu acestea fiind păzit, să

pomenesc harul Tău pururea și să nu mai visez mie, ci Ție, Stăpânului și Binefăcătorului nostru. Și așa, ieșind dintr-o viață într-o nădejde de viață veșnică, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al laudătorilor și bucuria cea fără de sfârșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeule nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin”.

„Trupul Tău cel Sfânt. Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule nostru, să-mi fie spre viața de veci și Sângele Tău cel scump spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășania aceasta spre bucurie, spre sănătate și veselie. Iar la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul ca să stau de-a dreapta măririi Tale, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin”.

(Informații preluate din *Carte de învățătură creștin ortodoxă*, apărută la Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1978)